

Dimarts, 13 de maig de 2008 - 21.00 h
Teatre Principal

SUOR ANGELICA

Intèrprets i producció: Amics de l'Òpera de Sabadell

Suor Angelica de Giacomo Puccini (1858-1924), amb text de Giovacchino Forzano, forma part de *Il Trittico*, juntament amb *Gianni Schicchi* i *Il Tabarro*. Fou estrenada al Metropolitan Opera House de Nova York el 14 de desembre de 1918.

Des de fa 7 anys, Angelica, de família aristòcrata, viu al convent en estricta i devota penitència per expiar el pecat d'haver tingut un fill. Des del seu naixement no ha sabut res del petit ni de la seva família, però sembla que l'espera ha acabat: al convent arriba la seva tia Principessa, però per demanar-li la seva part del patrimoni familiar. Quan Suor Angelica li pregunta pel seu fill, aquesta li diu que va morir fa dos anys víctima d'una greu malaltia. Suor Angelica, desesperada, decideix unir-se en la mort amb el seu fill. Recull unes herbes verinoses i se'n prepara una poció. Després d'haver begut uns glops, demana a la Mare de Déu una mostra de gràcia. Ella l'escolta i, amb gest matern, li deixa als braços el seu fill. Angelica mor.

GIANNI SCHICCHI

Intèrprets i producció: Amics de l'Òpera de Sabadell

Gianni Schicchi de Giacomo Puccini (1858-1924), amb text de Giovacchino Forzano, basat en una història referida breument en *La Divina Comèdia* de Dant. Fou estrenada al Metropolitan Opera House de Nova York el 14 de desembre de 1918.

Florència. Buoso Donati ha mort i els seus parents es lamenten fins que arriba el rumor que ha llegat la seva herència al monestir local. Confirmades les seves sospites, només l'astut Schicchi els pot ajudar. Schicchi arriba amb la seva filla Lauretta, enamorada de Rinuccio, nebot de Buoso, i hi troba la solució. Com que a la ciutat encara ningú sap la mort d'en Buoso, Schicchi es fa passar per ell, es posa a la seva habitació i crida el notari per canviar el testament. Davant de la família, cedeix la majoria dels béns a Giani Schicchi, produint l'enuig dels presents, que han caigut en el seu propi parany, i que no poden fer-hi res quan els despaixa de la casa que ara li pertany. Ara Lauretta disposa de dot i no hi ha obstacle per casar-se amb Rinuccio.

TEATRE PRINCIPAL

	Platea i davantera	Anfiteatre	Segon pis
09/10/2007 <i>Un ballo in maschera</i>	40€	30€	10€
11/03/2008 <i>La Traviata</i>	40€	30€	10€
13/05/2008 <i>Suor Angelica/Gianni Schicchi</i>	40€	30€	10€

Abonament 3 òperes: 105€

AUDITORI ENRIC GRANADOS

	Entrada	Entrada Jove
27/09/2007 <i>Carlos Álvarez</i>	25€	18€
31/01/2008 <i>Josep Bros</i>	25€	18€

Organitzen:

AMICS DE
L'OPERA
A LLEIDA

imac
institut municipal d'acció cultural

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Amb la col·laboració de:

 INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Diputació de Lleida

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Ò P E R A

TEMPORADA D'ÒPERA A LLEIDA
2007 - 2008

Lleida
Capital de la Cultura Catalana
2007

Dijous, 27 de setembre de 2007 - 21 h
Auditori Municipal Enric Granados

CONCERT DE CARLOS ÁLVAREZ

Obres de Verdi, Rossini, Giordano, Thomas, Guridi, Chapi, Sorozabal, Sotillo i Vert.

Intèrprets: Carlos Álvarez -baríton-
Ruben Fernandez -pianista-
I la col·laboració especial de Rocío Ignacio -soprano-

Carlos Álvarez va néixer a Màlaga on va cursar el estudis musicals al conservatori, alternant-los amb la carrera de medicina.

Des del seu debut, l'any 1990, al Teatre de la Zarzuela, la seva carrera ha anat acumulant treballs i èxits amb importants premis com a recompensa. Ha actuat en els teatres i òperes més importants del món i ho ha fet al costat d'artistes tan reconeguts com Plácido Domingo. Avui en dia, la immensa majoria dels crítics el reconeixen com el millor baríton verdità del món.

L'any 2003 li varen concedir el Premio Nacional de Música i la Medalla al Mérito en Bellas Artes.

El passat mes d'abril, l'Òpera de Viena i l'estat d'Àustria el varen guardonar amb el títol de "Kammersänger".

Dimarts, 9 d'octubre de 2007 - 21 h
Teatre Principal

UN BALLO IN MASCHERA

Intèrprets i producció: Amics de l'Òpera de Sabadell

Un ballo in maschera de Giuseppe Verdi (1813-1901), amb text d'Antonio Somma, basada en el llibret *Gustave III* d'Eugène Scribe. Fou estrenada al Teatro Apollo de Roma, el 17 de febrer de 1859.

Boston. Riccardo, comte de Warwick, obre la seva audiència amb la presència d'alguns enemics que planegen el seu assassinat. El patge li proporciona la llista de convidats al pròxim ball de màscares, una dels quals és Amèlia, esposa del seu secretari Renato, de la qual el comte està enamorat en secret. Un jutge sol·licita l'exili d'Ulrica, una bruixa, però el comte decideix visitar-la d'incògnit. Allí es troba Amèlia, que demana consell per oblidar un amor prohibit. Riccardo, que sospita que és ell l'amor prohibit, decideix seguir-la.

Mentre Amèlia busca les herbes màgiques recomanades per la bruixa, apareix Riccardo, qui li confessa el seu amor. Arriba Renato i adverteix al comte del perill que corre. Riccardo ha d'anar-se'n i li demana que porti la dona emmascarada a la ciutat. Apareixen els conspiradors que ataquen Renato per haver-lo confós amb el comte. En intentar protegir-lo, Amèlia revela la seva identitat i ell, furios de gelosia, decideix venjar-se assassinant Riccardo.

Quan Amèlia rep la invitació per al ball de màscares, sospita que el ball pot ser una trampa mortal per al comte. Li envia una carta posant-lo en guàrdia, però ell no en fa cas. Al ball de màscares, Renato cerca Riccardo mentre Amèlia intenta que el comte abandoni el ball, però finalment Renato assassina Riccardo, que perdona els conspiradors i revela que Amèlia no ha estat infidel al seu espòs.

Dijous, 31 de gener de 2008 - 21 h
Auditori Municipal Enric Granados

CONCERT DE JOSEP BROS

Tenor nascut a Barcelona l'any 1965, va debutar l'any 1992 al Teatre del Liceu. Està considerat un dels màxims exponents del repertori *belcantista*. Ha treballat a La Scala de Milà, Covent Garden de Londres, Òpera Estatal de Viena, Teatro Real de Madrid, Òpera de Washington, Teatro Carlo de Nàpols, Òpera Estatal de Baviera...

Properament cantarà al Liceu de Barcelona en el paper de Gennaro de *Lucrezia Borgia*, amb Edita Gruberova i a Gènova en el paper d'Elvino de *La Sonnambula*.

També ha realitzat una constant activitat en el camp dels concerts i oratoris en les sales més prestigioses d'arreu del món.

Ha enregistrat les òperes *Anna Bolena*, *Lucia di Lammermoor*, *La Sonnambula*, *Les set paraules del Christ*, *Roberto Devereux* i *L'Amico Fritz*.

L'Associació d'Amics de l'Òpera a Lleida l'ha guardonat en reconeixement a la seva fructífera trajectòria.

Dimarts, 11 de març de 2008 - 21.00 h
Teatre Principal

LA TRAVIATA

Intèrprets i producció: Amics de l'Òpera de Sabadell

La Traviata de Giuseppe Verdi (1813-1901), amb text de Francesco Maria Piave, inspirada en la novel·la *La Dama de les Camèlies* d'Alexandre Dumas fill, fou estrenada al Teatro La Fenice de Venècia el 6 de març de 1853.

París. En una fastuosa recepció a casa de Violetta Valery, afamada cortesana, li presenten Alfredo Germont, que li declara el seu amor. Violetta el refusa, però li dóna una camèlia tot proment-li que el tornarà a veure quan la flor sigui marcida. Violetta intenta refugiar-se en la vida frívola i alegre que porta, intuïnt que l'amor amb Alfredo no és possible.

Han passat uns mesos i, malgrat els seus raonaments anteriors, Violetta i Alfredo viuen el seu amor en una vil·la fora de París. Alfredo descobreix que Violetta ha venut les seves pertinences per finançar la vida que porten, i surt cap a París per obtenir diners. Mentrestant, rep la visita de Giorgio Germont, pare d'Alfredo, que li comenta que el futur dels seus fills ha estat destruït per la seva relació amb ella i la reputació com a cortesana. Violetta decideix sacrificar la seva felicitat i, plena de remordiments, marxa cap a París. Quan Alfredo se'n assabenta, ignorant del sacrifici, decideix venjar-se. Es troben en una festa i, després d'una discussió, Alfredo li llença damunt els diners i li diu que ja no li deu res.

Temps després, Violetta, malalta de tuberculosi, rep una carta del senyor Germont dient-li que ha informat a Alfredo del seu sacrifici, i que, coneixedor de la veritat, quan torni de l'estranger l'anirà a veure per demanar-li perdó. Quan arriba i li suplica que el perdoni, Violetta expira en els seus braços.